

Ian Maclaren, skotský teolog a spisovatel řekl: **"Bud' laskavý na druhé, protože každý, koho potkáš, bojuje bitvou, o které nic nevíš"**

Každý z nás prožívá v životě bitvy – větší a nebo menší. Zápasíme. Zápasíme o radost v našem životě, zápasíme o zdraví, zápasíme o vztahy, zápasíme o naše děti, zápasíme o sbor. Vedeme bitvy ve škole, v zaměstnání, v rodinách. Bojujeme o život ve svatosti, bojujeme s našimi hříchy a pokušeními.

Podívejme se na příběh ze starého zákona, kde probíhala také bitva. Bitva, ze které se toho můžeme hodně učít.

Čtení 2.Královská 6:8-23

Toto kázání jsem nazval, možná trochu krkolomně:
„ CO KDO VIDÍ“.

Příběh začíná scénou, kdy se Aramejský král chystá do boje. Aramejci – to je pronárod, který téměř neustále svádí s Izraelem boj a snaží se Izrael zničit. Král Aramejců se radí se svými služebníky a má velký problém. Kdykoli si někde chce vybudovat svůj vojenský tábor, Izraelský král to dopředu ví. To je samozřejmě pro vojenskou bitvu problém, když nepřítel ví, kde budete. Nestalo se to jednou, ani dvakrát a tak už je mu to dost podezřelé. Pojme tedy podezření, že to někdo vynáší, že mají mezi sebou špióna. Ale dozvídá se zajímavou věc: není to špión. Čteme tam: *"Nikoli, králi, můj pane. Je to prorok Elíša, který je v Izraeli. Ten oznamuje izraelskému králi i ta slova, která vyslovíš ve své ložnici."*

Elíša je Boží služebník, prorok. Nástupce Eliáše. To je ten, kdo chtěl, když přebíral prorockou službu po Eliášovi: „Ať je na mně dvojnásobný díl tvého ducha!" a PB mu ho dal. Je to člověk, který je ve spojení s Bohem, člověk, ke kterému PB mluví. PB mu sděluje i to, co se děje u Aramejského krále v ložnici. Ložnice je místnost, kterou většinou návštěvám neukazujeme, je to místo, kde se odehrávají ty nejintimnější věci a Elíša to skrze PB ví!

1. Co vidí Pán Bůh?

První, co si dnes můžeme připomenout je, že **PB vidí všechno!** PB není nic skryto! Ani naše ložnice. Snažíme se chránit naše soukromí, vadí nám, že by někdo z lidí kolem nás, snad někdo ze sboru, mohl o nás vědět něco, co by jsme nechtěli aby věděl. Každý máme svoje 13.komnaty. Ale PB ten ví všechno. Jednou nás nebude soudit náš soused, který toho ví dost, ale PB. Ten, který ví všechno. To není vůbec dobrá představa že?

V soudní síni obžalovaní často lžou, překrucují, zatajují a dost často se stane, že je soudce neprokoukne, že není dostatek důkazů. To se u PB nestane. **PB vidí všechno.**

Žd 4:13 Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.

Někdy si říkáme nikdo nic neví, nikdo nic nevidí. A právě proto přišel Ježíš, proto zemřel na kříži, proto vstal z mrtvých, protože děláme věci, které nechceme aby druzí viděli. PB vidí do našich srdcí a vidí i to, co jsme nevyslovili a je tam skryto. **PJ přišel právě kvůli našim ložnicím a 13. komnatám.**

PB vidí všechno. PB není nic skryto.

Aramejský král tedy mění strategii a rozhodne se zničit toho, kdo mu to kazí. V noci obléhá město Dótan. To nám připomíná, jak to dělá satan. Není to tak, že když uvěříme, tak Satan přestane mít o nás zájem. Spíše naopak.

Kdosi pověděl, že satan je jako pirát. Piráti naprosto dobře věděli, podle čáry ponoru, zda má cenu loď přepadávat či nikoli. Podle toho, jak byla ponořena bylo jasné, kolik toho veze – kolik zlata, koření a drahých věcí. Satan vidí lidi oddané Bohu a ti mu vadí. Útočí na ty, kdo jsou ponořeni do vztahu s Bohem. Jde po těch, kdo zápasí o čistý a posvěcený život. Nepřítel přichází v noci, tedy v době, když prožíváme zápasy o důležité věci, když bojujeme s pochybnostmi. Přichází se svojí armádou, ze které se nám často rozklepou kolena. Stejně jako služebníkově Elíši.

2. Co vidí Elíšův služebník?

Elíšův služebník ráno vychází ven a nevěří svým očím. Panika, hrůza. *„Běda, běda, co budeme dělat?“* Satan v nás chce vyvolat paniku a často se mu to povede. Všude kolem ohromná armáda, není se kde

schovat, není kudy utéct.

Vy kdo sledujete velkovýpravné filmy nebo máte dobrou představivost, si to asi umíte živě představit.

Všude dokola je nepřítel. Mocný nepřítel. Nepřítel vzbuzující hrůzu a beznaděj.

„*Běda můj pane, co budeme dělat?!*“ A Eliáš mu říká: Neboj se! Co to je? Co to je za odpověď v takovéto situaci! Všude kolem nepřítel a ne málo. Chcete slyšet takovéto odpovědi, když zažíváte bitvy ve svých životech? Když se někomu svěříte a on vám řekne neboj se a věř?? My to víme, že se máme spolehnout na víru, ale ono to nefunguje, protože vidíme jen ty ohromné problémy, které nás zrovna zužují. Vidíme pouze tu fyzickou realitu. Stejně, jako ten Eliášův služebník.

Eliášův služebník vidí fyzickou realitu – strach a svojí nedostatečnost.

Jako lidé se stále něčeho bojíme. A PB, ten to o nás lidech ví už dávno. Jediný, kdo neměl strach, byl asi Nebojsa z pohádky pana Wericha. Koneckonců celý pojišťovací business je postaven na strachu.

A kupodivu nejčastějším příkázáním v Bibli není „více se milovat“, ale „nebát se“. „Neděs se, buď udatný!“,

Jistý biblista Lloyd Ogilvie spočítal, že veršů s příkazem „Neboj se“ je v Bibli 366, tedy na každý den v roce včetně přestupného. Nepřepočítával jsem to, ale je jasné, že strach je věc, která nám často zaslepuje oči a nevidíme, co bychom vidět mohli.

3. Co vidí Eliáš?

Eliáš byl muž Boží, on žil s Bohem a vidí víc. On vidí duchovně, on vidí duchovní bitvu. Jeho služebník také vidí, ale přitom nic nevidí. Vlastně vidí, ale jen velikost nepřítele a svojí malost. **To je duchovní slepota, když nevidíme věci tak, jak je vidí PB.** Když nevidíme realitu tak, jak by měla být viděna, nerozumíme tomu, co se děje kolem nás a to i přes to, že náš fyzický zrak je zcela v pořádku.

Eliáš náš učí správně vidět.

Co vlastně viděl Eliáš, když říká „Neboj se!“? Vidí, že je jich s nimi víc než nepřítel. Vidí, že je sice obklopuje vojsko nepřítel, ale i Boží vojsko. A to Boží vojsko obklopuje nejen je, ale i nepřítele! **Bůh je totiž větší a mocnější.** On je ten, kdo je chrání a je s nimi.

Proto může ap.Pavel v klidu ve své epištole k Římanům napsat: **Je-li Bůh s námi, kdo je proti nám?**

To je duchovní pohled – ať už to vidíme fyzicky zrakem či nikoli. Eliáš ví a vidí, že Bůh je s nimi. Že tady je jasný vítěz. Že Bůh je velký a mocný!

Eliáš vidí duchovně. Eliáš vidí vítězného Boha.

Před Eliášem a posléze i jeho služebníkem je bitva. A i bitvami nás PB chce něco naučit.

Známe bitvy Izraelců se SZ a chtěl bych jen krátce připomenout dvě známé z nich a podívat se na jejich podstatu:

1. Dobyť Jericha – co to je za vojenskou taktiku 6 dní obcházet město a sedmý den sedmkrát a křičet u toho? Přesto Jericho padlo a proč? Jozue 6:2 - **“Hleď, vydal jsem ti do rukou Jericho i jeho krále s udatnými bohatýry”.**

PB je totiž ten, kdo působí vítězství.

2. Když Izraelci vedení Gedeonem šli bojovat s Midjánci – Soudců 7 – tak PB říká je vás moc. Kdo se bojí pryč - 22 tis. Odešlo a 10tis. zůstalo. I to je moc. Tak podle toho zda vodu pili nebo chlemtali jich zůstalo 300!! Proti kolika?

Čtete tam: „*Midjánci s Amálekem a se všemi syny východu leželi totiž v dolině v takovém množství jako kobylky, i jejich velbloudů byl bezpočet, takové množství jako písku na mořském břehu.*“

Pro vítězství by bylo tedy potřeba asi nějakou nukleární zbraň či moderní naváděnou střelu. Ale oni dostali polnice, hliněné nádoby a pochodně. A zvítězili!! A proč? **PB tam říká: aby se Izrael vůči mně nevychloubal: »Vysvobodil jsem je vlastní rukou.«**

To, co nás PB učí je to, že to nejsme my, kdo vyhrává boje, ale **ON!** Nejsou to naše schopnosti, naše strategie, naše síla. Za každým bojem je duchovní boj, jehož jediným vítězem je PB. Bůh je ten kdo vítězí!!

Elíša to věděl, **Elíša se nebál, protože žil život s vítězným Bohem.**

S jakým Bohem žijeme naše životy? Je to vítězný Bůh? Vidíme v našich životech Boha, který je větší než naše problémy a naši nepřátelé.

Příběh pokračuje, jak Aramejce Bůh raní slepotou a Elíša je dovede přímo k Izraelskému králi. Tam jim PB otevírá oči a myslím, že se asi nestačili divit, kde to jsou. Na scéně se objevuje Izraelská král.

4. Co vidí Izraelský král?

Izraelský král musel být nadšen, má tam své nepřátele jak na podnose. Ptá se, mám je zabít? Mám je zničit? Taková příležitost. No co jiného s nimi. Rychlý konec, definitivní konec nepřátel. Myslím, že se Izraelský král nemohl dočkat, jak je zničí.

Izraelský král vidí možnost vzít spravedlnost do svých rukou, vidí možnost odplaty.

Ale Elíša – muž s duchovním zrakem říká NE!! Říká: nakrm je.

Na té armádě Aramejců nebylo nic dobrého - nemají dobré úmysly, šíří násilí a bolest, ničí a ubližují. Tehdejší zákon byl jasný – oko za oko, zub za zub, násilí za násilí.

Ale PJ to přišel změnit a řekl snad tu nejbáznivější věc na světě: LK6:27 - *Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí. Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.* Buďte požehnáním za všech okolností.

PB skrze Elíšu a nakonec i skrze Izraelského krále mění celou situaci: V posledním verši jsme četli: *A Aramejské hordy už nikdy nevpadly do izraelské země.*

5. Co vidí nepřítel? Vidí hostinu, vidí milosrdenství a požehnání. A tak se musíme ptát: Co vidí naši nepřítelé i přátelé? Vidí, že je milujeme a že se za ně modlíme? Boží požehnání naprosto mění situaci a přináší pokoj.

Hostina nám připomíná to, že i my jsme pozváni na nebeskou hostinu. A to jen a jen pro Boží milosrdenství. Proto, že PB nechal spravedlnost do svých rukou, ale ze své lásky a svého milosrdenství dal svého syna, abychom jednou mohli stolovat spolu s ním. Tak, jako změnilo milosrdenství a požehnání situaci Aramejců, tak ji změnilo i nám. *Římanům 5:10 Jestliže jsme my, Boží nepřítelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna,*

Tento příběh mám velmi rád, protože mně přijde hodně vtipný. Nepřítelé, kteří se snaží zničit Izrael a proroka Elíšu, se dostávají do nepříjemné situace. Nadpřirozenou mocí jsou zavedeni přímo doprostřed nepřítele a jako armádě jim musí být jasné, že to je konec, že jsou v pasti. A místo spravedlivé odplaty dostávají najíst a jsou v pokoji propuštěni. **Dostávají lekci v lásce. S nadhledem a velkorysostí jsou vypoklonkováni pryč.**

To jsou situace, které bych chtěl také prožívat, umět s láskou a nadhledem vyprovodit své nepřátele.

Nevím jak vaše, ale moje životní příběhy často nejsou takto vtipné. Proč? Protože mně chybí duchovní pohled. Protože většinou vítězím moje lidská spravedlnost a své nepřátele nemiluji. Slova PJ o tom, že máme milovat své nepřátele jsou krásná, ale když na to přijde, je to tak moc moc těžké se jimi řídit.

A tak se na závěr ptám na odpověď na tu snad nejdůležitější otázku z tohoto příběhu: **Jak můžeme správně duchovně vidět?**

Jak můžeme správně duchovně vidět? Odpověď je velmi jednoduchá. Četli jsme: *Potom se Elíša modlil: "Hospodine, otevři mu prosím oči, aby viděl!" Tu Hospodin otevřel mládenci oči a on uviděl.*

Duchovně vidět můžeme jen na kolenou. A jinak to nejde ani když chceme milovat naše nepřítelé. Modlitba je klíč. Ty správné bitvy se odehrávají na kolenou a v modlitbě. Jen ten, kdo se modlí, může duchovně vidět a milovat své nepřátele.

Amen

Pavel Průša, 14.1.2018